

Briuselis, 2016 07 13
COM(2016) 468 final

2016/0225 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

**kuriuo nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema ir iš dalies keičiamas
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo priežastys ir tikslai

Sąjunga siekia sukurti integruotą, tvarią ir visa apimančią migracijos politiką, pagrįstą solidarumu ir sąžiningu atsakomybės pasidalijimu ir galinčią veiksmingai veikti tiek ramiai, tiek kriziniu laikotarpiu. Europos migracijos darbotvarkė¹ padėjo pamatus nuolatiniam Komisijos darbui siekiant spręsti neatidėliotinus ir ilgalaikius uždavinius, susijusius su veiksmingu ir visapusišku migracijos srautų valdymu.

Trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės perkėlimas į ES yra viena iš galimybių, kuri gali būti pasiūlyta perkeltiesiems asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, kad jie galėtų teisėtai ir saugiai atvykti į valstybes nares ir gauti apsaugą tol, kol jiems jos reikės. Tai, be kita ko, yra solidarumo ir pasidalijamo atsakomybės su trečiosiomis šalimis, į kurias arba kuriose buvo priversti persikelti daugybė asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, priemonė ir migracijos bei krizių valdymo priemonė.

Perkėlimas į ES yra neatsiejama dalis didesnio tikslo užtikrinti, kad apsauga būtų suteikta tiems, kuriems jos reikia, sumažinant neteisėtų ir pavojingų maršrutų, kuriais naudojasi siekiant gauti tokią apsaugą, skaičių, neleidžiant žmonių gabenimo tinklams jais pasinaudoti ir parodyti solidarumą su šalimis regionuose, į kuriuos arba kuriuose buvo priversti persikelti daugybė asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, padedant sumažinti šiems šalims daroma spaudimą.

Jungtinių Tautų vyriausiasis pabėgėlių reikalų komisaras (JTVPK) įvertino, kad 2017 m. žmonių, kuriems bus reikalingas perkėlimas, skaičius visame pasaulyje viršys 1,19 mln., o 2015 m. visame pasaulyje buvo perkelti tik 80 000 žmonių. Pastaraisiais metais JTVPK ragino Sąjungą ir jos valstybes nares didinti įsipareigojimus priimti pabėgėlius pagal tvarias perkėlimo į ES programas, be kita ko, patvirtino 2012 m. kampaniją kiekvienai metais iki 2020 m. perkelti 20 000 žmonių, kuriai vadovavo Tarptautinė migracijos organizacija (TMO) ir penkios pabėgėlių apsaugos srityje aktyviai veikiančios nevyriausybinių organizacijų².

Kaip paskelbta 2016 m. balandžio 6 d. komunikate „Bendros Europos prieglobsčio sistemos reformavimas ir teisėtų kelių į Europą tiesimas“³, Komisija siekia, remiantis sukaupta patirtimi, sukurti struktūriškesnę, labiau suderintą, nuolatinę Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą. Tokia sistema, kuria būtų grindžiama būsima perkėlimo į ES veikla Sąjungoje, reikalinga, nes šiuo metu Sąjungą neturi tvirto ir bendro požiūrio į perkėlimą, o tai silpnina Sąjungos gebėjimą pasiekti politikos tikslus. Nors perkėlimas į ES jau vykdomas daugybę metų, kol kas visos iniciatyvos buvo nacionalinių ar daugiašalių programų derinys arba buvo vykdomos *ad-hoc* būdu.

¹ COM(2015) 240 *final*.

² „Amnesty International“, CCME, ECRE, ICMC ir „Save me“.

³ COM(2016) 197 *final*.

Sukūrus Europos pabėgėlių fondą ir vėliau Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondą, Sąjungos lygmeniu susitarta dėl tam tikrų perkėlimo į ES aspektų, siekiant suteikti tikslines finansines paskatas, visų pirma nustatant bendrus perkėlimo į ES prioritetus. Tai papildė praktinis valstybių narių bendradarbiavimas, be kita ko, per Europos prieglobsčio paramos biurą (EASO) ir Europos lygmens perkėlimo į ES tinklą.

Remiantis esamomis ES lygmens perkėlimo į ES ir humanitarinio priėmimo iniciatyvomis, taip pat patirtimi, įgyta įgyvendinant nacionalines perkėlimo į ES programas, šiuo pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiama sukurti Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą, siekiant padėti įgyvendinti Sąjungos politiką dėl perkėlimo į ES ir nustatyti bendrą darnų požiūrį ir vienodą tvarką. Tai sumažintų nacionalinių perkėlimo į ES praktikų skirtumus ir sustiprintų Sąjungos poziciją siekiant savo politikos tikslų, be kita ko, visame pasaulyje. Sąjunga turi gebėti vieningai kalbėti tarptautiniuose forumuose, priiimti bendrą įsipareigojimą prisidėti prie pasaulinių perkėlimo iniciatyvų ir taip užtikrinti geresnį ES pastangų matomumą, kad būtų galima įtikinti tarptautinius partnerius priiimti savo atsakomybės dalį, pamažu didinant valstybių narių bendras perkėlimo pastangas.

Pasiūlymu visų pirma siekiama nustatyti bendrą požiūrį dėl saugaus ir teisėto trečiųjų šalių piliečių, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, atvykimo į Sąjungą, tokiu būdu taip pat juos apsaugant nuo neteisėtų migrantų gabenimo tinklų išnaudojimo ir pavojaus jų gyvybei bandant pasiekti Europą; padėti sumažinti neplanuotų atvykimų daromą spaudimą valstybių narių prieglobsčio sistemoms; sudaryti sąlygas dalytis atsakomybe už apsaugą su šalimis, į kurias arba kuriose buvo priversti persikelti daugybė asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, ir padėti sumažinti toms šalims daromą spaudimą; numatyti bendrą Sąjungos indėlį į visuotines perkėlimo pastangas.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Šis pasiūlymas atitinka ir papildo toliau nurodytas ES lygmeniu vykdomas perkėlimo į ES ir humanitarinio priėmimo iniciatyvas.

2015 m. liepos 20 d. Taryboje posėdžiavę valstybių narių vyriausybės atstovai priėmė išvadas⁴ perkelti į ES 22 504 asmenis, kuriems akivaizdžiai reikia apsaugos, įgyvendinant daugiašales ir nacionalines programas, kartu su asocijuotomis valstybėmis, remiantis Komisijos rekomendacija dėl Perkėlimo į ES programos⁵ perkelti į ES 20 000 asmenis. Komisija reguliariai atsiskaito dėl šių išvadų įgyvendinimo, visų pirma, rengdama perkėlimo Europos Sąjungoje ir perkėlimo į Europos Sąjungą ataskaitas⁶.

2015 m. gruodžio 15 d. Komisija priėmė Rekomendaciją dėl kartu su Turkija vykdomos savanoriškos humanitarinio priėmimo programos⁷, siekdama solidarumo ir atsakomybės pasidalijimo su Turkija apsaugant asmenis, dėl konflikto Sirijoje persikėlusius į Turkiją; daugelis tos rekomendacijos elementų panaudoti įgyvendinant 2016 m. kovo 18 d. ES ir

⁴ 11097/15.

⁵ C(2015) 3560 *final*.

⁶ Nuoroda į liepos 13 d. priimtą ataskaitą.

⁷ C(2015) 9490.

Turkijos pareiškimą. ES ir Turkijos pareiškime buvo sutarta, kad už kiekvieną iš Graikijos salų į Turkiją grąžintą sirą, kitas siras bus perkeltas iš Turkijos į ES atsižvelgiant į JT pažeidžiamumo kriterijus.

2016 m. kovo 21 d. Komisija pateikė pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas (ES) 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje⁸. Pagal šį pasiūlymą valstybės narės gali panaudoti 54 000 vietų, iš pradžių numatytų perkėlimui Europos Sąjungose, kad priimtų sirus iš Turkijos, juos perkeldamos į ES, teikdamos humanitarinį priėmimą arba kitais teisėtais būdais. Todėl valstybės narės galėtų iš prašytojų, kurie turėtų būti perkelti Europos Sąjungoje, skaičiaus atimti sirų, perkeltų į jų teritoriją iš Turkijos, skaičių. Šie skaičiai papildytų įsipareigojimus, vykdomus pagal 2015 m. liepos 20 d. išvadas dėl perkėlimo į ES.

Pasiūlytas reglamentas yra būtina bendros Europos prieglobsčio sistemos dalis ir visiškai dera su pirmuoju 2016 m. gegužės 4 d. pateiktu teisės aktų pasiūlymų rinkiniu, įskaitant pasiūlymą dėl Reglamento „Dublinas III“ išdėstymo nauja redakcija⁹, EURODAC reglamento išdėstymo nauja redakcija¹⁰ ir pasiūlymą dėl Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros įsteigimo,¹¹ taip pat dera su antruoju teisės aktų pasiūlymų rinkiniu, kurį sudaro Prieglobsčio procedūrų direktyvos¹², Priėmimo sąlygų direktyvos¹³ ir Priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų direktyvos¹⁴ reforma.

Taikant pasiūlyme dėl Reglamento „Dublinas III“ reformos nustatytą taisomąjį mechanizmą bus atsižvelgta į asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga ir kuriuos valstybės narės faktiškai perkėlė į ES, skaičių. Taisomojo paskirstymo mechanizmo apskaičiavimo reikmėms į ES perkeltų asmenų skaičius bus pridedamas prie tarptautinės apsaugos prašymų skaičiaus. Taip pripažįstama pastangų užtikrinti teisėtus ir saugius būdus patekti į Europą svarba.

Siekiant užtikrinti suderinamumą su prieglobsčio *acquis*, asmenims, kurie buvo atrinkti būti perkelti į ES, turėtų būti suteikta tarptautinė apsauga. Atitinkamai prieglobsčio *acquis* nuostatos dėl tarptautinės apsaugos pobūdžio turėtų būti taikomos, kai tik perkelti asmenys yra valstybių narių teritorijoje. Be to, būtų tikslinga iš dalies pakeisti Reglamentą xxxx/xx/ES [naujas nauja redakcija išdėstytas EURODAC reglamentas], siekiant užtikrinti, kad valstybės narės galėtų sistemoje EURODAC saugoti duomenis apie į ES perkeltus asmenis, kai jie laikomi tarptautinės apsaugos prašytojais, net jei jie nepateikė tarptautinės apsaugos prašymo valstybėse narėse. Tai leistų valstybėms narėms sekti galimą antrinį į ES perkeltų asmenų judėjimą iš valstybės narės, į kurią jie buvo perkelti, į kitas valstybes nares.

[Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra] prisidės prie perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimo, nes valstybės narės gali prašyti jos pagalbos koordinuojant techninį

⁸ COM(2016) 171 *final*.

⁹ COM(2016) 270 *final*.

¹⁰ COM(2016) 272 *final*.

¹¹ COM(2016) 271 *final*.

¹² COM(2016) xxx *final*.

¹³ COM(2016) xxx *final*.

¹⁴ COM(2016) xxx *final*.

bendradarbiavimą ir palengvinant dalijimąsi infrastruktūra pagal pasiūlymą dėl Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros įsteigimo.

Ar perkėlimas į ES bus sėkmingas, ar ne taip pat priklausys nuo ankstyvos, veiksmingos ir sėkmingos perkeltų asmenų integracijos. Šioje srityje taip pat bus naudingas 2016 m. birželio 7 d. pristatytas Trečiųjų šalių piliečių integravimo veiksmų planas¹⁵. Vienas iš prioritetinių plane numatytų veiksmų yra prieš išvykimą / prieš atvykimą taikomos priemonės, skirtos tiek iš trečiųjų šalių atvykstantiems asmenims, tiek priimančiajai visuomenei. Tokios priemonės gali būti naudingos asmenims, kad ir kokios yra teisėto persikėlimo į ES priežastys, tačiau jos gali būti ypač svarbios siekiant pasiruošti asmenų, kuriems reikalinga apsauga, perkėlimui į ES.

Reglamentas turėtų būti taikomas nedarant poveikio Direktyvai 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje.

Ypač svarbu sutelkti skirtingas politikos sritis ir priemones siekiant sustiprinti Sąjungos diplomatinę, techninę ir finansinę bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis valdant migraciją. Kaip paskelbta Komisijos komunikate dėl naujo partnerystės su trečiosiomis šalimis modelio sukūrimo pagal Europos migracijos darbotvarkę¹⁶, Sąjunga sieks bendradarbiauti su pagrindinėmis kilmės ir tranzito trečiosiomis šalimis, vykdydama darnią ir prie šių šalių pritaikytą veiklą, kai Sąjunga ir jos valstybės narės veikia koordinuotai. Pagal šį partnerystės modelį turėtų, be kita ko, būti didinama parama tiems, kuriems jos reikia kilmės ir tranzito šalyse, ir jis turėtų atverti realias perkėlimo į ES perspektyvas, kad būtų atgrasyta nuo neteisėtų ir pavojingų kelionių ir išgelbėtos gyvybės. Šis pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto tiesiogiai parodo Sąjungos įsipareigojimą padėti šalims, patiriančioms didžiausią migracijos spaudimą, ir atgrasyti žmones nuo pavojingų kelionių pasiūlant jiems alternatyvių teisėtų kelių.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Šis pasiūlymas dera su išsamia ilgalaikė geresnio migracijos valdymo politika, Komisijos nustatyta Europos migracijos darbotvarkėje, kurioje remiantis Pirmininko J. C. Junckerio politinėmis gairėmis buvo sukurtos keturiais ramsčiais pagrįstos nuoseklios ir tarpusavyje glaudžiai susijusios iniciatyvos. Tie ramsčiai – neteisėtos migracijos paskatų mažinimas, išorės sienų apsauga ir gyvybių gelbėjimas, tvirta prieglobsčio politika ir nauja teisėtos migracijos politika.

Šis pasiūlymas, kuriuo toliau įgyvendinamas tikslas stiprinti Sąjungos prieglobsčio politiką, turėtų būti laikomas platesnės ES lygmens politikos dalimi siekiant kurti tvirtą ir veiksmingą sistemą tvariam migracijos valdymui ateityje užtikrinti.

¹⁵ COM(2016) 377 *final*.

¹⁶ COM(2016) 385 *final*.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Šis pasiūlymas yra bendrą Europos prieglobsčio sistemą sudarančių priemonių dalis. Juo siekiama padėti valdyti tarptautinės apsaugos prašančių trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės srautus suteikiant teisėtą būdą gauti tarptautinę apsaugą, bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis. Pasiūlymu siekiama sukurti Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą su bendromis procedūromis, taikomų trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, priėmimui į valstybių narių teritoriją iš atitinkamos trečiosios šalies, į kurią arba kurioje jie buvo priversti persikelti, siekiant suteikti jiems tarptautinę apsaugą. Todėl pasiūlymas yra grindžiamas SESV 78 straipsnio 2 dalies d punktu (bendros procedūros) ir g punktu (partnerystė ir bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis). Atsižvelgiant į šį teisinį pagrindą, reikalinga įprasta teisėkūros procedūra.

• Kintamoji geometrija

Pagal prie SESV pridėto Protokolo (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės nuostatas Jungtinė Karalystė ir Airija nedalyvauja Tarybai priimant siūlomas priemones pagal SESV trečiosios dalies V antraštinę dalį. Per tris mėnesius nuo pasiūlymo ar iniciatyvos pateikimo arba bet kuriuo metu po jų priėmimo Jungtinė Karalystė ir Airija gali pranešti Tarybai apie savo pageidavimą dalyvauti nustatant ir taikant bet kurią iš siūlomų priemonių.

Pagal prie SESV pridėto Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos pozicijos nuostatas Danija nedalyvauja Tarybai priimant siūlomas priemones pagal SESV trečiosios dalies V antraštinę dalį. Pagal savo konstitucijos reikalavimus Danija gali kitoms valstybėms narėms bet kada pranešti, kad ji pageidauja iki galo taikyti visas atitinkamas priemones, nustatytas remiantis SESV V antraštine dalimi.

Europos bendrija su Islandija, Norvegija, Šveicarija ir Lichtenšteinu yra sudariusi susitarimus, kuriais šios šalys prisijungė prie Dublino ir EURODAC *acquis*. Šiuo pasiūlymu nėra plėtojamas Dublino ar EURODAC *acquis*, todėl asocijuotosios valstybės nėra įpareigosotos pranešti Komisijai apie pritarimą šiam reglamentui, kai jį priims Europos Parlamentas ir Taryba. Vis dėlto asocijuotosios valstybės gali nuspręsti savanoriškai dalyvauti įgyvendinant šiuo reglamentu nustatytą Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą.

• Subsidiarumo principas

Iki tam tikro lygio suderinus valstybių narių perkėlimo į ES praktiką, labiau tikėtina, kad asmenys, atitinkantys perkėlimo į ES kriterijus, neatsisakys būti perkelti į vieną valstybę narę, o ne į kitą. Dėl tokio suderinimo taip pat padidėtų bendra Sąjungos įtaką trečiųjų šalių atžvilgiu palaikant dialogus politikos klausimais ir politinius dialogus ir dalijantis atsakomybe su trečiosiomis šalimis, į kurias arba kuriose buvo priversti persikelti daugybė asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga. Šių tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti vienos, o dėl Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos masto ir poveikio, tų tikslų būti geriau siekti Sąjungos lygmeniu.

- **Proporcingumo principas**

Reglamento forma ir turinys neviršija to, kas būtina siekiant pasiūlymo tikslų, būtent a) sumažinti nacionalinių perkėlimo praktikų ir procedūrų skirtumus, b) užtikrinti galimybes trečiųjų šalių piliečiams ir asmenims be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, teisėtai ir saugiai atvykti į valstybių narių teritoriją, c) padėti sumažinti didelio masto neteisėto trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės srauto į valstybių narių teritoriją riziką, taip sumažinant neplanuoto atvykimo spaudimą valstybių narių prieglobsčio sistemoms, d) rodyti solidarumą su šalimis regionuose, į kuriuos arba kuriuose buvo priversti persikelti daugybė asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, padedant sumažinti spaudimą toms šalims, e) padėti pasiekti Sąjungos užsienio politikos tikslus padidinant Sąjungos įtaką trečiųjų šalių atžvilgiu ir f) veiksmingai prisidėti prie pasaulinių perkėlimo iniciatyvų vieningai kalbant pasauliniuose forumuose ir su trečiosiomis šalimis.

Reglamento turinys grindžiamas patirtimi, įgyta vykdant esamas ES lygmens perkėlimo į ES iniciatyvas ir esamą valstybių narių perkėlimo į ES praktiką, visų pirma įgyvendinant standartines veiklos procedūras, kuriomis vadovaujamasi įgyvendinant perkėlimo programą su Turkija, nurodytą 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškimu.

- **Priemonės pasirinkimas**

Reglamentas pasirinktas norint pasiekti tokį perkėlimo į ES procedūros suderinimo lygį, kuris atitiktų prieglobsčio procedūros, dėl kurios taip pat siūlomas reglamentas, suderinimo lygį. Nors reglamentas grindžiamas esama valstybių narių taikoma perkėlimo į ES praktika, visų pirma standartinėmis veiklos procedūromis, kuriomis vadovaujamasi įgyvendinant perkėlimo į ES programą su Turkija, nustatytą 2016 m. kovo 18 d. pareiškimu, juo galima pasiekti didesnę tos perkėlimo į ES praktikos suderinimo lygį, palyginti su direktyva, kuri nėra tiesiogiai taikoma, ir valstybės narės gali pasirinkti jos įgyvendinimo formą ir būdą. Dėl tokio didesnio suderinimo lygio bus sudarytos sąlygos užtikrinti didesnę Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimo sąveiką ir bus mažiau paskatų asmenims, atitinkantiems perkėlimo į ES kriterijus, atsisakyti būti perkeltiems į tam tikrą valstybę narę, taip pat mažiau paskatų vykti į ES perkeltų asmenų antrinei migracijai. Be to, numatoma, kad Sąjungos institucijos priims Sąjungos metinius perkėlimo į ES planus ir Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas, būtinas tam, kad veiktų Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema – šiuo tikslu reglamentas yra tinkama priemonė.

3. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOMIS ŠALIMIS REZULTATAI

Konsultacijos su valstybėmis narėmis ir asocijuotomis valstybėmis, taip pat Jungtinių Tautų vyriausiuoju pabėgėlių reikalų komisaru (JTVPK), Tarptautine migracijos organizacija (TMO) ir EASO įvyko per šeštąjį Perkėlimo į ES ir Europos Sąjungoje forumą 2016 m. balandžio 6 d. Su šiomis suinteresuotosiomis šalimis buvo konsultuojamasi remiantis diskusijų dokumentu, kuris joms nusiųstas prieš susitikimą.

Visos šios suinteresuotos šalys sutarė dėl poreikio didinti pastangas, kad vietoj pavojingų ir neteisėtų atvykimo būdų, būtų siūlomi saugūs ir teisėti būdai gauti tarptautinę apsaugą Sąjungoje. Daugelis suinteresuotų šalių pabrėžė Sąjungos atsakomybę matomai prisidėti prie

pasaulinių pastangų perkėlimo srityje ir poreikį labiau koordinuoti valstybių narių perkėlimo į ES pastangas.

Vienos suinteresuotosios šalyse palaikė teisiškai privalomą sistemą, kurioje dalyvautų visos valstybės narės, remdamosi bendru Sąjungos įsipareigojimu dėl perkėlimo į ES ir teisingu atsakomybės tarp valstybių narių pasidalijimu pagal teisingo paskirstymo schemą, kitos palankiau vertino savanoriškus valstybių narių įsipareigojimus.

Bendrai pripažinta, kad tam tikromis aplinkybėmis perkėlimas į ES gali būti naudojamas kaip svertas dialoguose politikos klausimais ir politiniuose dialoguose su trečiosiomis šalimis, taip pat vykdant tikslines ir pagal konkrečius poreikius pritaikytas strategijas.

Nemažai suinteresuotų šalių prisiminė diskusijas dėl standartinių veiklos procedūrų, kuriomis vadovaujama įgyvendinant perkėlimo į ES programą su Turkija, nustatytą 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškime, ir aptarė galimybę kai kurios jos elementus pritaikyti bendram Sąjungos požiūriui į perkėlimą į ES. Nors nemažai valstybių narių palaikė galimybę dalytis infrastruktūromis ir rengti bendras atrankos misijas, kad sumažintų išlaidas, dauguma prieštaravo bendriems susitarimams, taip pat dėl saugumo patikrų.

Daugelis suinteresuotų šalių pabrėžė ypatingą JTVPK vaidmenį procese, ypač jo vaidmenį nustatant asmenis, kurie atitinka perkėlimo į ES kriterijus. Taip pat pasisakyta už tai, kad kiti veikėjai, pavyzdžiui, EASO ir TMO, galėtų atlikti svarbų vaidmenį įgyvendinant praktinius susitarimus.

Visos valstybės narės pabrėžė Sąjungos finansavimo svarbą perkėlimo į ES pastangoms paremti.

- **Pagrindinės teisės**

Šiuo pasiūlymu nepažeidžiamos teisės į prieglobstį ir apsaugą nuo gražinimo pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 18 ir 19 straipsnius. Kuriant Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą, ypač nustatant tinkamumo kriterijus pagal pasiūlymo 5 straipsnį ir perkėlimo procedūrą pagal pasiūlymo 10 ir 11 straipsnius, tinkamai atsižvelgta į poreikį propaguoti ir gerbti vaiko teises, teisę į šeimos gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą, garantuojamas atitinkamai Chartijos 24, 7 ir 8 straipsniais.

Šiomis aplinkybėmis, įgyvendinant ir taikant šį reglamentą ir pagal jį priimtus deleguotuosius aktus, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas JT vaiko teisių konvencijoje įtvirtintoms teisėms ir principams.

Panašiai, atsižvelgiant į Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (Stambulo konvenciją), aiškinant ir taikant šį reglamentą, turėtų būti atsižvelgiama į lyčių aspektą.

Pasiūlymu taip pat laikomasi bendrųjų lygybės ir nediskriminavimo principų – jame nustatytas aiškus draudimas valstybės narėms taikyti diskriminacines sąlygas, be kita ko, dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, gentinių savybių, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar bet kokių kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės

padėties, gimimo, negalios, amžiaus ar lytinės orientacijos, atsižvelgiant į socialinius arba kultūrinius ryšius arba kitas savybes, kurios gali padėti lengviau integruoti programoje dalyvaujančioje valstybėje. Tai nedaro poveikio atvejams, kai reikia taikyti skirtinas sąlygas, būtinas siekiant taikyti Sąjungos tikslinę perkėlimo į ES programą ir tinkamumo kriterijus pagal 5 straipsnio a ir b punktus.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Už kiekvieną pagal šį pasiūlymą perkeltą asmenį valstybės narės, taikančios 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas, turės teisę gauti 10 000 eurų sumą iš Sąjungos biudžeto. Didžiausias bendras asmenų, kurie turėtų būti kiekvienais metais perkelti į ES, skaičius nustatomas Tarybos įgyvendinimo aktais, kuriais nustatomi Sąjungos metiniai perkėlimo į ES planai.

2017-ieji finansiniai metai turėtų laikomi perėjimo nuo perkėlimo į ES programos, vykdomos pagal 2015 m. liepos 20 d. išvadas pagal daugiašales ir nacionalines programas perkelti 22 504 asmenis, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, prie ir šio pasiūlymo įsigaliojimo. Dėl šios priežasties poveikis 2017 m. biudžetui turėtų būti mažesnis nei kitais metais.

5. KITI ELEMENTAI

• Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas

Pasiūlymu nustatoma **Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema**, siekiant per metus į valstybių narių teritoriją perkelti tam tikrą trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės skaičių.

Juo siekiama sudaryti sąlygas Sąjungai užtikrinti galimybes trečiųjų šalių piliečiams arba asmenų be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, teisėtai ir saugiai atvykti, padėti sumažinti didelio masto neteisėto trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, srauto į valstybių narių teritoriją riziką ir prisidėti prie tarptautinių perkėlimo iniciatyvų.

Šiame pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto nustatomi būtini sistemos elementai, pavyzdžiui, bendros Sąjungos taisyklės dėl trečiųjų šalių piliečių priėmimo vykdamą perkėlimą į ES, įskaitant taisykles dėl tinkamumo kriterijų ir atmetimo priežasčių, standartinės procedūros, kuriomis vadovaujamosi visuose perkėlimo į ES proceso etapuose, į ES perkeltiems asmenims suteikiamas statusas, sprendimų priėmimo procedūros vienodoms sistemos įgyvendinimo sąlygoms užtikrinti ir finansinė pagalba valstybėms narėms atliekant perkėlimą į ES. Jis bus įgyvendinimas Tarybos įgyvendinimo aktais nustatant Sąjungos metinius perkėlimo į ES planus ir Komisijos įgyvendinimo aktais priimant Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas.

Pagrindiniai pasiūlymo elementai:

– Perkėlimas į ES

Perkėlimas į ES reiškia trečiųjų šalių piliečių, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga ir kurie buvo priversti persikelti iš savo pilietybės šalies arba joje, priėmimą į valstybių narių teritoriją siekiant suteikti jiems tarptautinę apsaugą. Tas pats taikoma asmenims be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga ir kurie buvo priversti persikelti iš savo ankstesnės gyvenamosios vietos šalies arba joje.

– **Regionai arba trečiosios šalys, iš kurių turėtų būti vykdomas perkėlimas į ES**

Įgyvendinimo aktuose, kuriais nustatomos Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos ir Sąjungos metiniai perkėlimo į ES planai, Komisija ir Taryba nurodo regionus arba trečiąsias šalis, iš kurių turėtų būti vykdomas perkėlimas į ES, atsižvelgdamos į įvairius veiksnius, rodančius asmenų, kuriems reikalinga apsauga, padėtį, šalį, iš kurių turi būti vykdomas perkėlimas į ES, ir asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga ir kurie buvo priversti persikelti į konkrečius regionus ar trečiąsias šalis ar juose, skaičių. Veiksmingas trečiųjų šalių bendradarbiavimas su Sąjunga migracijos ir prieglobsčio srityje bus svarbus elementas, kuriuo remdamasi Komisija pagrįs savo sprendimą. Tokio bendradarbiavimo rezultatas turėtų būti trečiųjų šalių pastangos sumažinti trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, neteisėtai kertančių Sąjungos sieną iš jos teritorijos, skaičių, jų bendradarbiavimas su Sąjunga dėl trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, neteisėtai esančių valstybių narių teritorijoje, readmisijos ir grąžinimo ir jų galimybių priimti ir apsaugoti asmenis, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, didinimas, be kita ko, vystant veiksmingą prieglobsčio sistemą.

– **Asmenys, kurie turėtų būti perkelti į ES**

Šiuo pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto nustatomi asmenų, kurie galėtų būti svarstomi būti perkelti į ES, tinkamumo kriterijai (5 straipsnis) ir atmetimo priežastys (6 straipsnis). Abiejų nuostatų būtina laikytis kartu su reikalavimu, kad asmuo turi patekti į kiekvienos Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos, priimtos Komisijos įgyvendinimo aktu, taikymo sritį. Šiuo pasiūlymu nesukuriama teisė būti priimtam į valstybių narių teritoriją siekiant gauti tarptautinę apsaugą.

(a) Tinkamumas

Perkėlimo į ES galimybė numatoma tiems trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, kurie buvo priversti persikelti ne tik į kitą šalį, bet ir savo šalyje dėl pagrįstos persekiojimo baimės arba esant pagrįstų priežasčių manyti, kad kiltų realus pavojus patirti didelę žalą.

Asmenys, priskiriami bent vienai iš toliau nurodytų pažeidžiamų asmenų kategorijų: moterys ir mergaitės, kurioms gresia pavojus; vaikai ir paaugliai, kuriems gresia pavojus, įskaitant nelydimus vaikus; smurtą ir (arba) kankinimus, bet kita ko, dėl lyties, išgyvenę asmenys; asmenys, turintys specialių medicininių poreikių arba negalių; asmenys, turintys teisinės ir (arba) fizinės apsaugos poreikių; socialiai ir ekonomiškai pažeidžiami asmenys gali būti perkelti pagal Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas. Perkėlimo kriterijus taip pat atitinka asmenys, turintys šeiminių ryšių su trečiųjų šalių piliečiais arba asmenimis be pilietybės ar Sąjungos piliečiais, teisėtais gyvenančiais valstybėje narėje, arba nuo jų priklausomi asmenys. Socialiai ir ekonomiškai pažeidžiamų asmenų ir šeiminių ryšių turinčių

asmenų įtraukimas praplečia įprastas perkeliamų asmenų kategorijas, kai perkėlimas įprastai atliekamas remiantis JTVPK nurodymu, ir atitinka požiūrį, dėl kurio sutarta standartinėse veiklos procedūrose, kuriomis vadovaujamosi įgyvendinant perkėlimo į ES programą su Turkija, nurodytą 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškimė.

(b) Atmetimas

Valstybės narės neturėtų perkelti į ES trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kurie neatitinka tinkamumo kriterijų arba kuriems taikoma kuri nors iš privalomų atmetimo priežasčių.

Privalomos atmetimo priežastys yra šios: a) Priskyrimo reglamente nustatytos statuso nesuteikimo priežastys¹⁷ – priežastys, taikomos asmenims, kurie gali gauti papildomą apsaugą, taip pat turėtų būti taikomos asmenims, kurie yra laikomi pabėgėliais; b) atsisakymo leisti atvykti pasienyje priežastys¹⁸; c) leidimo gyventi galiojimo neatnaujinimo arba atšaukimo priežastys pagal Priskyrimo reglamentą.

Asmenys, kurie per pastaruosius penkerius metus iki perkėlimo neteisėtai atvyko į valstybių narių teritoriją, neteisėtai joje buvo arba mėgino neteisėtai į ją atvykti, taip pat yra neperkeliami į ES. Neperkeliami ir asmenys, kuriuos jau yra perkėlusį kita valstybė narė pagal Sąjungos tikslinę perkėlimo į ES programą arba esamas Sąjungos taikomas perkėlimo į ES iniciatyvas. Taip pat neperkeliami trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kuriuos per pastaruosius penkerius metus iki perkėlimo valstybė narė yra atsisakiusi perkelti į ES.

Pagal neprivalomas atmetimo priežastis numatyta, kad valstybės narės gali atsisakyti perkelti į ES trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės, kuriems *prima facie* taikoma viena iš atmetimo priežasčių, nurodytų 6 straipsnio 1 dalies a arba b punktuose.

Valstybės narės gali sudaryti išankstinius konsultacinius susitarimus, kurie būtų taikomi atmetimo priežastims.

– Standartinės perkėlimo į ES procedūros

Šiuo pasiūlymu nustatomos bendros standartinės procedūros, remiantis esama perkėlimo į ES patirtimi ir valstybių narių standartais, įskaitant standartinės veiklos procedūras, kuriomis vadovaujamosi įgyvendinant perkėlimo į ES programą su Turkija, nurodytą 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškimė. Pagal Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą turėtų būti galima taikyti dviejų tipų standartinės perkėlimo į ES procedūras: **įprastą** arba **paspartintą** perkėlimo į ES procedūrą. Kiekvienoje Sąjungos tikslinėje perkėlimo į ES programoje bus nustatyta, kuri iš šių standartinių procedūrinių taisyklių turėtų būti taikomos ją įgyvendinant.

(a) Įprasta procedūra

Įprasta procedūra atspindi perkėlimo į ES standartus ir praktikas, kurias paprastai taiko valstybės narės. Ji yra pagrįsta visišku pabėgėlio statuso nustatymu trečiojoje šalyje ir tuo,

¹⁷ Reglamentas (ES) Nr. XXX/XXX (Priskyrimo reglamentas).

¹⁸ Reglamentas (EB) Nr. 562/2006 (Šengeno sienų kodeksas).

kad valstybės narės, pageidautina, suteikia į ES perkeltiems trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės pabėgėlio arba papildomos apsaugos statusą. Procedūra turėtų būti atlikta kuo greičiau ir ne vėliau kaip per aštuonis mėnesius nuo momento, kai valstybės narės užregistruoja trečiųjų šalių piliečius arba pilietybės neturinčius asmenis. Šis laikotarpis gali būti pratęstas keturiais mėnesiais.

Išsamūs procedūros etapai:

valstybės narės **nustato** asmenis, kurių atžvilgiu jos ketina vykdyti perkėlimo į ES procedūrą, arba remdamosi JTVPK **nurodymu** arba, kai taikoma, [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros] ar atitinkamų tarptautinių įstaigų nurodymu, arba pačios be tokio nurodymo. Kai valstybės narės nustato asmenis, remdamosi vieno iš tų subjektų nurodymu, jos gali paprašyti tų subjektų išsamiai įvertinti, ar trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės atitinka konkrečios Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos reikalavimus ir ar jie priskiriami vienai iš pažeidžiamų asmenų kategorijų, nustatytą 5 straipsnio b punkto i papunktyje. JTVPK nurodymo atveju valstybės narės gali papildomai paprašyti JTVPK išsamiai įvertinti, ar joms nurodyti asmenys laikomi pabėgėliais pagal 1951 m. Ženevos konvenciją.

Užregistravusios trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės, kuriems ketina taikyti perkėlimo į ES procedūrą, valstybės narės **įvertins**, ar šie asmenys atitinka 5 straipsnyje nustatytus tinkamumo kriterijus ir ar jų negalima atmesti remiantis 6 straipsnio 1 dalyje nustatytomis priežastimis.

Jei priimamas **teigiamas sprendimas**, valstybės narės asmenims, kurie turėtų būti perkelti, suteiks pabėgėlio arba papildomos apsaugos statusą. Sprendimas suteikti pabėgėlio arba papildomos apsaugos statusą turi tokį patį poveikį kaip ir sprendimas suteikti pabėgėlio arba papildomos apsaugos statusą, nurodytą [Priskyrimo reglamento] 13 ir 19 straipsniuose, kai tik atitinkamas asmuo atvyksta į valstybės narės teritoriją.

Priėmus teigiamą sprendimą, valstybės narės pasiūlo pasirūpinti viskuo, kas būtina trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės išvykimui, siekdamas padėti jiems greitai, sklandžiai ir veiksmingai integruotis į priimančiąją visuomenę, ir pasiūlo supažindinimo prieš išvykimą programą.

Bet kokie asmens duomenys, surinkti perkėlimo į ES procedūros tikslu, turėtų būti saugomi ne ilgiau kaip penkerius metus nuo perkėlimo į ES dienos. Šis saugojimo laikotarpis yra laikomas būtinu, kad valstybės narės galėtų atmesti trečiųjų šalių piliečius ir asmenis be pilietybės, kurie jau buvo perkelti vienos iš valstybių narių arba kurie per paskutinius penkerius metus atsisakė būti perkelti į kurią nors valstybę narę, kaip nustatyta šiame pasiūlyme.

Kai asmuo, dėl kurio perkėlimo į ES buvo priimtas teigiamas sprendimas, atvyksta į valstybių narių teritoriją, turėtų būti taikomos prieglobsčio *acquis* nuostatos dėl tarptautinės apsaugos pobūdžio, įskaitant Dublino reglamentą¹⁹ ir Ilgalaikio gyventojo statuso direktyvoje, iš dalies

¹⁹ Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX (Dublino reglamentas) 34 straipsnio 3 dalis.

pakeistoje Priskyrimo reglamentu²⁰, nustatytas taisyklės, kuriomis siekiama atgrasyti tarptautinės apsaugos gavėjus nuo antrinės migracijos.

Perkėlimas į ES turėtų būti priimtinausias būdas gauti tarptautinę apsaugą valstybių narių teritorijoje ir jis neturėtų dubliuotis su prieglobsčio procedūra. Atitinkamai pagal įprastą procedūrą į ES perkeltų asmenų, dėl kurių priskyrimo prie pabėgėlių ir tinkamumo gauti papildomą apsaugą buvo atliktas išsamus vertinimas, tarptautinės apsaugos prašymai, nebūtų priimami.

(b) Paspartiną procedūra

Paspartiną procedūra atspindi požiūrį, dėl kurio sutarta standartinėse veiklos procedūrose, kuriomis vadovaujamas įgyvendinant perkėlimo į ES programą su Turkija, nustatytą 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškime. Ji numatyta atvejais, kai yra konkrečios humanitarinės priežastys arba skubūs teisinės arba fizinės apsaugos poreikiai, dėl kurių reikia greitai priimti trečiųjų šalių piliečius arba asmenis pilietybės į valstybių narių teritoriją. Tokia procedūra turėtų būti atlikta kuo greičiau ir ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo momento, kai valstybės narės užregistruoja trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės. Šis laikotarpis gali būti pratęstas dviem mėnesiais. Nors saugumo patikrų lygis turėtų būti toks pat kaip ir per įprastą procedūrą, vertinant trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės tarptautinės apsaugos poreikius turi būti vertinamas tik jų tinkamumas gauti papildomą apsaugą, nevertinant jų tinkamumo gauti pabėgėlio statusą.

Tačiau priešingai nei įprastos procedūros atveju, kai asmenys perkeliama į ES vykdant paspartintą procedūrą neatlikus vertinimo, ar jie tenkina pabėgėlio statuso suteikimo sąlygas, jie turėtų turėti teisę prašyti tarptautinės apsaugos, kai juos priima perkeliančioji valstybė narė. Valstybė narė, į kurią asmuo buvo perkeltas, turėtų būti atsakinga už tokio prašymo nagrinėjimą. Prieglobsčio procedūrų reglamente turėtų būti numatyta, kad valstybės narės, nagrinėdamos prašymą, netaiko pirmosios prieglobsčio šalies ir saugios trečiosios šalies koncepcijų²¹.

(c) Deleguotieji įgaliojimai iš dalies keisti standartines procedūras

Turėtų būti numatyta galimybių pritaikyti standartines procedūras, siekiant atsižvelgti į konkrečias trečiosios šalies, iš kurios turėtų būti perkeltas asmuo pagal Sąjungos tikslinę perkėlimo į ES programą, aplinkybes. Deleguotaisiais aktais, laikantis 11 straipsnyje nustatytos procedūros, Komisijai suteikiami įgaliojimai prireikus papildyti procedūrą neesminiais elementais.

– Sprendimų priėmimo procedūros

Šiuo pasiūlymu sukurama sistema, kuria siekiama nustatyti būdą, pagal kurį Sąjunga įgyvendins perkėlimo į ES įsipareigojimus. Tačiau, kad būtų galima reaguoti į kintančius migracijos srautus ir tarptautines aplinkybes, tokia sistema nenustato įvairių kintančių

²⁰ Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX (Priskyrimo reglamentas) 44 straipsnis.

²¹ Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX (Prieglobsčio procedūrų reglamentas) 36 straipsnio 2 dalis.

elementų, būtent perkėlimo į ES masto ir konkrečių trečiųjų šalių arba regionų, iš kurių turėtų būti vykdomas perkėlimas į ES.

(a) Perkėlimo į ES aukšto lygio komitetas

Siekiant pateikti politinių gairių dėl Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimo, bus įsteigtas Perkėlimo į ES aukšto lygio komitetas, kuriam pirmininkaus Komisija.

Komiteto veikloje dalyvaus Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybių narių atstovais, taip pat Islandijos, Lichtenšteino, Norvegijos ir Šveicarijos atstovai, jei šios asocijuotosios valstybės pareikš ketinimą prisijungti prie metinės Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimo. Taip pat gali būti pakviesti dalyvauti [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros], JTVPK ir TMO atstovai.

(b) Tarybos įgyvendinimo aktas, kuriuo nustatomas Sąjungos metinis perkėlimo į ES planas

Taryba yra įgaliota pagal Komisijos pasiūlymą priimti įgyvendinimo aktą ir nustatyti kitų metų Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą, kuriame nurodomas bendras didžiausias asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES, skaičius ir asmenų, kuriuos kiekviena valstybė narė, turėtų perkelti iš to bendro skaičiaus, skaičius. Metiniame plane taip pat turėtų būti nurodyti bendrieji geografiniai perkėlimo į ES prioritetai. Priimdama tokius teisės aktus Taryba turėtų visapusiškai atsižvelgti į diskusijas Perkėlimo į ES aukšto lygio komitete dėl Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimo.

Turėdama omenyje svarbų asmenų, kurie turėtų būti perkelti į valstybes nares, skaičiaus ir Sąjungos biudžeto ryšį, Komisija turėtų pateikti Sąjungos metinio perkėlimo į ES plano pasiūlymą kartu su pasiūlymu dėl metinio Sąjungos biudžeto projekto, atsižvelgdama į finansines pasekmes. Taryba turėtų galėti greitai reaguoti ir priimti įgyvendinimo aktą per du mėnesius. Kadangi prie šio pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto nepridėta finansinė teisės akto pažyma, šio reglamento finansinis poveikis priklausys nuo bendro metinio asmenų, kurie turėtų būti perkelti, skaičiaus.

(c) Komisijos įgyvendinimo aktas, kuriuo nustatoma Sąjungos tikslinė perkėlimo į ES programa

Komisija yra įgaliota kiekvienais metais nustatyti vieną arba daugiau Sąjungos tikslinių perkėlimo į ES programų. Tai turėtų įvykti kuo greičiau po to, kai Taryba priima Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą, ir turėtų derėti su tuo planu, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į diskusijas Perkėlimo į ES aukšto lygio komitete. Sąjungos metinio perkėlimo į ES galiojimo laikotarpiu Komisija gali priimti vieną ar daugiau Sąjungos tikslinių perkėlimo į ES programų.

Kiekvienoje Sąjungos tikslinėje perkėlimo į ES programoje Komisija nurodys išsamų pagrindimą, tikslų asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES, skaičių ir valstybių narių dalyvavimą, kaip nustatyta Sąjungos metiniame perkėlimo į ES plane, taip pat trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kurie turėtų būti perkelti, tikslinių grupių aprašymą ir konkrečią geografinę sritį, apimančią vieną arba daugiau trečiųjų šalių, iš kurių bus vykdomas

perkėlimas į ES. Konkretūs geografiniai perkėlimo į ES prioritetai bus nustatyti pagal pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto 4 straipsnį, atsižvelgiant į metinį perkėlimo į ES planą ir potencialų perkėlimo į ES vaidmenį bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis siekiant geriau valdyti migraciją, kaip numatyta 2016 m. birželio 7 d. Komisijos komunikate dėl naujo partnerystės su trečiosiomis šalimis modelio sukūrimo pagal Europos migracijos darbotvarkę²².

Bus nurodyta kiekvienos Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos pradžios data ir trukmė ir kuri standartinė perkėlimo į ES procedūra bus taikoma. Įprasta procedūra turėtų būti laikoma norma, nebent paspartinta procedūra pateisinama dėl humanitarinių priežasčių arba skubių teisinių arba fizinės apsaugos poreikių.

– **Bendradarbiavimas**

Perkėlimas į ES – tai partnerių veikla ir įvairios suinteresuotosios šalys turi bendradarbiauti, be kita ko, su trečiosiomis šalimis, iš kurių perkeliama į ES. Siekiant sąveikos, būtų galima išbandyti bendradarbiavimo su kitomis trečiosiomis šalimis, kurios vykdo perkėlimą iš to paties regiono, galimybes. Atsižvelgiant į JTVPK žinias apie tai, kaip palengvinti asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, įvairių rūšių priėmimą iš trečiųjų šalių, į kurias jie buvo priversti persikelti, į valstybes nares, kurios pageidauja juos priimti, JTVPK toliau atliks pagrindinį vaidmenį vykdant perkėlimą pagal šį pasiūlymą.

Pagal [naująjį Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros reglamentą] [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra] gali remti valstybes nares koordinuodama jų tarpusavio techninį bendradarbiavimą, padėdama joms įgyvendinti Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas ir palengvindama dalijimąsi infrastruktūra.

Siekdamos pasirūpinti praktiniais dalykais, visų pirma vykdyti supažindinimo prieš išvykimą programas, atlikti sveikatos patikrinimą, ar asmuo gali keliauti, ir pasirūpinti kelionės bei kitais praktiniais dalykais, valstybės narės taip pat gali paprašyti kitų partnerių, pavyzdžiui, TMO arba pilietinės visuomenės organizacijų joms padėti.

– **Asocijuotosios šalys**

Islandija, Lichtenšteinas, Norvegija ir Šveicarija kviečiamos prisijungti įgyvendinant Sąjungos metinius perkėlimo į ES planus. Jei jos nurodys ketinimą prisijungti, jų atstovai bus pakviesti dalyvauti Perkėlimo į ES aukšto lygio komiteto posėdžiuose. Palaikant šią asociaciją tinkamai atsižvelgiama į pagrindines šio reglamento nuostatas, ypač susijusias su perkėlimo į ES procedūra ir į ES perkeltų asmenų teisėmis ir pareigomis.

– **Finansinė parama**

Valstybės narės, taikančios 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (PMIF), turės teisę gauti 10 000 EUR vienkartinę išmoką iš Sąjungos biudžeto už kiekvieną perkeltą asmenį, nesvarbu, ar buvo laikytasi įprastos, ar paspartintos procedūros.

²² COM(2016) 385 *final*.

Valstybės narės šią paramą gaus tik tada, kai perkėlimas bus vykdomas pagal Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą. Perkeliant asmenis pagal nacionalines perkėlimo į Sąjungą programas, o ne šią sistemą nebus teikiama finansinė parama iš Sąjungos biudžeto.

– **Vertinimas ir peržiūra**

Komisija tinkamu laiku pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kad Reglamentas būtų peržiūrėtas. Šio pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto peržiūros laikas turėtų būti suderintas su Reglamento (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas, peržiūros laiku, atsižvelgiant į glaudų šių dviejų aktų ryšį.

Atliekant vertinimą remiamasi valstybių narių pateikta informacija Europos Sąjungos prieglobsčio agentūrai apie kas savaitę faktiškai į ES perkeltų trečiųjų šalių piliečių skaičių.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS**kuriuo nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema ir iš dalies keičiamas
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalies d ir g punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²³,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²⁴,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 2014 m. spalio 10 d. Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos išvadose pripažinta, kad „atsižvelgiant į valstybių narių, kurios kenčia dėl migracijos srauto, dedamas pastangas, visos valstybės narės sąžiningai ir subalansuotai turėtų prisidėti prie [perkėlimo į ES]“²⁵;
- (2) 2015 m. gegužės 13 d. Komunikate dėl Europos migracijos darbotvarkės²⁶ Komisija išdėstė poreikį turėti bendrą požiūrį į apsaugos teikimą perkeltiesiems asmenims, kuriems reikalinga apsauga, juos perkeltiant į ES;
- (3) 2015 m. birželio 8 d. Komisija pateikė valstybėms narėms rekomendaciją dėl Perkėlimo į ES programos²⁷, pagrįstos teisingo paskirstymo schema. Vėliau, 2015 m. liepos 20 d. buvo patvirtintos Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvados perkelti, remiantis daugiašalėmis ir nacionalinėmis programomis, 22 504 asmenis, kuriems akivaizdžiai reikalinga tarptautinė apsauga²⁸. Perkėlimo į ES vietos valstybėms narėms ir Dublino asocijuotosioms valstybėms buvo paskirstytos pagal išvadų priede išdėstytus įsipareigojimus;
- (4) 2015 m. gruodžio 15 d. Komisija pateikė valstybėms narėms ir asocijuotosioms valstybėms Rekomendaciją dėl kartu su Turkija vykdomos savanoriškos humanitarinio priėmimo programos²⁹, kurioje rekomenduojama, kad dalyvaujančios valstybės

²³ OL C , , p. .

²⁴ OL C , , p. .

²⁵ Tarybos išvados „Veiksmai siekiant geriau valdyti migrantų srautus“, Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos posėdis, 2014 m. spalio 10 d.

²⁶ COM(2015) 240 *final*.

²⁷ C(2015) 3560 *final*.

²⁸ 11097/15.

²⁹ C(2015) 9490.

priimtų asmenis, kurie buvo priversti persikelti dėl konflikto Sirijoje ir kuriems reikalinga tarptautinė apsauga. Pagal 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškimą savanoriška humanitarinio priėmimo programa bus pradėta įgyvendinti, kai neteisėtas sienos kirtimas tarp Turkijos ir ES baigsis arba bent žymiai ir ilgam laikui sumažės. Valstybės narės prie šios programos prisidės savanoriškai;

- (5) pagal 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškimą visi nauji neteisėti migrantai, atvykstantys iš Turkijos į Graikijos salas, nuo 2016 m. kovo 20 d. bus grąžinti į Turkiją. Už kiekvieną iš Graikijos salų į Turkiją grąžintą sirą, kitas siras bus perkeltas iš Turkijos į ES atsižvelgiant į JT pažeidžiamumo kriterijus. 2016 m. gegužės mėn. valstybės narės ir Dublino asocijuotosios valstybės bei Turkija pasiekė bendrą susitarimą dėl standartinių veiklos procedūrų šiai perkėlimo į Sąjungą programai įgyvendinti;
- (6) 2016 m. balandžio 6 d. Komisija priėmė komunikatą „Bendros Europos prieglobsčio sistemos reformavimas ir teisėtų kelių į Europą tiesimas“³⁰, kuriame paskelbė, kad pateiks pasiūlymą dėl struktūrinės perkėlimo į ES sistemos, kuriuo bus įtvirtinta Sąjungos politika dėl perkėlimo į ES ir sukurtas bendras požiūris į saugų ir teisėtų asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, atvykimą į Sąjungą;
- (7) 2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją³¹, kurioje pabrėžtas poreikis turėti nuolatinę Sąjungos masto perkėlimo į ES programą, pagal kurią būtų numatyta perkelti didelį pabėgėlių skaičių, atsižvelgiant į bendrą apsaugos Sąjungoje siekiančių pabėgėlių skaičių;
- (8) remiantis esamomis iniciatyvomis, turėtų būti sukurta stabili ir patikima Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema, skirta asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, perkelti ir ji turėtų būti įgyvendinta pagal Sąjungos metinius perkėlimo į ES planus ir Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas, pagal kurias valstybės narės veiksmingai vykdytų konkrečius įsipareigojimus;
- (9) tokia sistema yra būtina gerai valdomos migracijos politikos dalis, siekiant sumažinti nacionalinių perkėlimo į ES praktikų ir procedūrų skirtumus, trečiųjų šalių piliečiams ir asmenims be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, užtikrinti teisėto ir saugaus atvykimo į valstybių narių teritoriją galimybes, padėti sumažinti didelio masto neteisėtą trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės srauto į valstybių narių teritoriją riziką, taip sumažinant dėl neplanuotai atvykstančių asmenų tenkanti spaudimą valstybių narių prieglobsčio sistemoms, išreikšti solidarumą su šalimis regionuose, į kuriuos arba kuriuose buvo priversti persikelti daugybė asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, padedant sumažinti spaudimą toms šalims, padėti pasiekti Sąjungos užsienio politikos tikslus padidinant Sąjungos įtaką trečiųjų šalių atžvilgiu ir veiksmingai prisidėti prie pasaulinių iniciatyvų reiškiant vieningą poziciją pasauliniuose forumuose ir su trečiosiomis šalimis;
- (10) siekiant sumažinti didelio masto neteisėtą trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės srauto į valstybių narių teritoriją riziką, išreikšti solidarumą su šalimis regionuose, kuriuose arba į kuriuos buvo priversti persikelti daugybė asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, padedant sumažinti spaudimą toms šalims, ir padėti pasiekti Sąjungos užsienio politikos tikslus, regionai arba trečiosios šalys, iš kurių

³⁰ COM(2016) 197 *final*.

³¹ 2015/2095(INI).

turėtų būti į ES perkelti asmenys, turėtų atitikti specialų įsipareigojimą su trečiosiomis šalimis geriau valdyti migraciją kaip numatyta 2016 m. birželio 7 d. Komisijos komunikate dėl naujo partnerystės su trečiosiomis šalimis modelio sukūrimo pagal Europos migracijos darbotvarkę³²;

- (11) siekiant sumažinti nacionalinių perkėlimo į ES praktikų ir procedūrų skirtumus, turi būti nustatytos bendros standartinės procedūros, bendri tinkamumo kriterijai ir atmetimo priežastys, o į ES perkeltiems asmenims turi būti suteiktas bendras apsaugos statusas;
- (12) šios bendros standartinės procedūros turi būti pagrįstos esama perkėlimo į ES patirtimi ir valstybių narių standartais, visų pirma standartinėmis veiklos procedūromis, kuriomis remiantis įgyvendinama perkėlimo į ES programa su Turkija, nurodyta 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškimė. Pagal Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą turėtų būti galima taikyti dviejų tipų standartinės perkėlimo į ES procedūras;
- (13) abiejų tipų procedūrą sudaro šie etapai: tapatybės nustatymas, registracija, vertinimas ir sprendimas;
- (14) turėtų būti nustatyta įprasta procedūra, leidžianti atlikti išsamų trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės tarptautinės apsaugos poreikių vertinimą;
- (15) turėtų būti nustatyta paspartinta procedūra su tokio paties lygio saugumo patikromis kaip ir įprasta procedūra. Tačiau pagal paspartintą procedūrą vertinant trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės tarptautinės apsaugos poreikius turi būti vertinamas tik jų tinkamumas gauti papildomą apsaugą, nevertinant jų tinkamumo gauti pabėgėlio statusą;
- (16) perkėlimo į ES procedūra turi būti atlikta kuo greičiau siekiant neskatinti asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, naudotis neteisėtais atvykimo į Europos Sąjungą siekiant apsaugos būdais. Kartu reikėtų užtikrinti, kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko išsamiai ir tinkamai išnagrinėti kiekvieną atvejį. Terminai turėtų atitikti laiką, kurio reikia siekiant atlikti skirtingų tipų vertinimą pagal įprastą ir pagreitintą procedūrą;
- (17) bet kokie asmens duomenys, surinkti perkėlimo į ES procedūros tikslu, turėtų būti saugomi ne ilgiau kaip penkerius metus nuo perkėlimo į ES dienos. Atsižvelgiant į tai, kad trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kuriuos jau perkėlė į ES viena valstybė narė arba kurie per pastaruosius penkerius metus atsisakė persikelti į kurią nors valstybę narę, neturėtų būti perkelti į kitą valstybę narę, tas laikotarpis turi būti laikomas būtinu asmens duomenų, įskaitant pirštų antspaudus ir veido atvaizdus, saugojimo laikotarpiu;
- (18) kiekvienai Sąjungos tikslinei perkėlimo į ES programai turėtų būti parinkta perkėlimo į ES procedūra. Pagreitinta procedūra gali būti pateisinama dėl humanitarinių priežasčių arba skubių teisinės arba fizinės apsaugos poreikių;
- (19) nėra jokios subjektyvios teisės būti perkeltam;
- (20) siekiant leisti papildyti procedūros, taikytinos Sąjungos tikslinėse perkėlimo į ES programose, taisykles, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus siekiant pritaikyti procedūrą

³²

COM(2016) 377 *final*.

pagal trečiosios šalies, iš kurios vykdomas perkėlimas, aplinkybes, pavyzdžiui, nustatyti tos trečiosios šalies vaidmenį procedūroje. Labai svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, be kita ko, su ekspertais, ir kad tos konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros³³ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti rengiant deleguotuosius aktus, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o šiems sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

- (21) siekiant užtikrinti vienodas Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimo sąlygas, Tarybai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą, kuriame būtų nustatytas bendras didžiausias asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES, skaičius, informacija apie valstybių narių dalyvavimą įgyvendinant planą ir jų indėlis į bendrą asmenų skaičių, taip pat bendri geografiniai prioritetai;
- (22) tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Komisijos pasiūlymą dėl bendro didžiausio asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES, skaičiaus ir bendrų geografinių prioritetų. Komisija turėtų pateikti savo pasiūlymą kartu su pasiūlymu dėl metinio Sąjungos biudžeto projekto. Taryba turėtų siekti priimti pasiūlymą per du mėnesius. Komisija ir Taryba turėtų atsižvelgti į diskusijas Perkėlimo į Sąjungą aukšto lygio komitete;
- (23) siekiant užtikrinti vienodas Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas, kuriose pagal Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą būtų nurodytas tikslus skaičius iš bendro asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES, skaičiaus ir valstybės narės dalyvavimas. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai³⁴. Nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma Sąjungos tikslinėms perkėlimo į ES programoms nustatyti, atsižvelgiant į tai, kad tos programos turi didelį poveikį. Komisija turėtų siekti nustatyti Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas kuo greičiau po Sąjungos metinio perkėlimo į ES plano priėmimo ir bet kada prireikus Sąjungos metinio perkėlimo į ES plano laikotarpiu. Komisija turėtų atkreipti dėmesį į diskusijas Perkėlimo į Sąjungą aukšto lygio komitete;
- (24) kiekvienoje Sąjungos tikslinėje perkėlimo į ES programoje turėtų būti nustatyta, kurios iš standartinių procedūrinių taisyklių turėtų būti taikomos ją įgyvendinant. Be to, joje turėtų būti nustatyta vietinio bendradarbiavimo tvarka, kai tinkama, siekiant palengvinti jos įgyvendinimą;
- (25) į ES perkeltiems asmenims turėtų būti suteikta tarptautinė apsauga. Atitinkamai prieglobsčio *acquis* nuostatos dėl tarptautinės apsaugos pobūdžio, įskaitant taisykles, kuriomis siekiama atgrasyti tarptautinės apsaugos gavėjus nuo antrinio judėjimo, turėtų būti taikomos nuo perkeltų asmenų atvykimo į valstybių narių teritoriją;

³³ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

³⁴ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (26) atsižvelgiant į Komisijos pasiūlymą dėl Reglamento, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (nauja redakcija)³⁵, siekiant visapusiškai atsižvelgti į kiekvienos valstybės narės pastangas, faktiškai į valstybę narę perkeltų asmenų skaičius turėtų būti pridėtas prie tarptautinės apsaugos prašymų skaičiaus, siekiant apskaičiuoti Komisijos pasiūlytą korekcinį paskyrimo mechanizmą;
- (27) atsižvelgiant į JTVPK žinias apie tai, kaip palengvinti asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, įvairių rūšių priėmimą iš trečiųjų šalių, į kurias jie buvo priversti persikelti, į valstybes nares, kurios pageidauja juos priimti, JTVPK turėtų toliau atlikti pagrindinį vaidmenį vykdant perkėlimą pagal Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą. Be JTVPK, kiti tarptautiniai veikėjai, pavyzdžiui, Tarptautinė migracijos organizacija (TMO), turėtų būti paraginti padėti valstybėms narėms įgyvendinti Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą;
- (28) [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra] pagal savo įgaliojimus turėtų padėti valstybėms narėms įgyvendinti Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą;
- (29) turėtų būti sukurtas Perkėlimo į ES aukšto lygio komitetas, kad būtų galima vykdyti išsamias konsultacijas su visais suinteresuotaisiais subjektais dėl Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimo;
- (30) valstybių narių perkėlimo į Sąjungą pastangos pagal šį reglamentą turėtų būti remiamos skiriant tinkamą finansavimą iš Sąjungos biudžeto. Kad perkėlimo į ES programos tinkamai ir darniai veiktų, reikia iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 516/2014³⁶;
- (31) šis reglamentas neturi įtakos valstybių narių gebėjimui priimti arba įgyvendinti nacionalines perkėlimo į ES programas, kurios netrukdo siekti šiame reglamente nustatytų Sąjungos tikslų, pavyzdžiui, kai jos skiria papildomų perkėlimo vietų pagal šį reglamentą nustatytoms Sąjungos tikslinėms perkėlimo į ES programoms ir perkelia daugiau asmenų, nei įsipareigojo perkelti iš didžiausio asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES pagal Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą, skaičiaus;
- (32) turėtų būti užtikrintas pagal Sąjungos politiką vykdomų perkėlimo į Sąjungą ir humanitarinio priėmimo iniciatyvų papildomumas;
- (33) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, visų pirma pripažįstamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, todėl jis turėtų būti taikomas laikantis šių teisių ir principų, įskaitant vaiko teises, teisę į pagarbą šeimos gyvenimui ir bendrąjį nediskriminavimo principą;
- (34) bet koks valstybių narių institucijų vykdomas asmens duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą turėtų atitikti 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas);

³⁵ COM(2016) 270 *final*.

³⁶ 2014 m. balandžio 16 d. Europos parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas ir iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas 2008/381/EB ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos sprendimai Nr. 573/2007/EB ir Nr. 575/2007/EB bei Tarybos sprendimas 2007/435/EB (OL L 150, 2014 5 20, p. 168).

- (35) bet koks [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros] vykdomas asmens duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą turėtų atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001,³⁷ taip pat [Reglamentą (ES) Nr. XXX/XXX (ES Prieglobsčio agentūros reglamentą)³⁸] ir turėtų būti vykdomas laikantis būtinumo ir proporcingumo principų;
- (36) šio reglamento taikymas turi būti peržiūrėtas tuo pačiu metu kaip ir Reglamentas (ES) Nr. 516/2014, kuriuo įsteigiamas Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas;
- (37) [pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį, šios valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;]

ARBA

- (37) [pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, šios valstybės narės nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra joms privalomas ar taikomas;]

ARBA

- (37) [pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

- (37a) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį (... raštu) Airija pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;]

ARBA

- (37) [pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį (... raštu) Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;

- (37a) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;]

- (38) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

³⁷ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

³⁸ OL L [...], [...], p. [...].

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema, skirta trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės priimti į valstybių narių teritoriją, siekiant jiems suteikti tarptautinę apsaugą.

2 straipsnis

Perkėlimas į ES

Šiame reglamente perkėlimas į ES reiškia trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, priėmimą į valstybių narių teritoriją iš trečiosios šalies, į kurią arba kurioje jie buvo priversti persikelti, siekiant jiems suteikti tarptautinę apsaugą.

3 straipsnis

Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema

Nustatoma Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema.

Pagal ją nustatomos trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės perkėlimo į valstybių narių teritoriją taisyklės.

Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema:

- (a) užtikrina teisėtą ir saugų trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, atvykimą į valstybių narių teritoriją;
- (b) padeda sumažinti didelio masto neteisėtų trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, srautų į valstybių narių teritoriją riziką;
- (c) prisideda prie tarptautinių perkėlimo iniciatyvų.

4 straipsnis

Regionai arba trečiosios šalys, iš kurių turėtų būti vykdomas perkėlimas į ES

Nustatant regionus arba trečiąsias šalis, iš kurių vykdomas perkėlimas pagal Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemą, remiantis 7 ir 8 straipsniuose nurodytais įgyvendinimo aktais, atsižvelgiama į toliau nurodytus veiksnius:

- (a) asmenų, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, priverstų persikelti į trečiąją šalį arba joje, skaičių ir bet kokių tokių asmenų tolesnį judėjimą į valstybių narių teritoriją;
- (b) papildomumą finansinei arba techninei pagalbai, suteiktai trečiosioms šalims, į kurias arba kuriose asmenys, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, buvo priversti persikelti;
- (c) Sąjungos bendrus ryšius su trečiąja šalimi arba šalimis, iš kurių vykdomas perkėlimas į ES, ir ryšius su trečiosiomis šalimis apskritai;
- (d) trečiosios šalies veiksmingą bendradarbiavimą su Sąjunga migracijos ir prieglobsčio srityse, įskaitant:

- i) trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, neteisėtai kertančių sieną iš tokios trečiosios šalies į valstybės narės teritoriją, skaičiaus mažinimą;
 - ii) sąlygų sudarymą, kad būtų galima naudoti pirmosios prieglobsčio šalies ir saugios trečiosios šalies koncepcijas siekiant grąžinti prieglobsčio prašytojus, kurie neteisėtai kirtę sieną į valstybių narių teritoriją, atvykdami iš atitinkamos trečiosios šalies arba būdami su ją susiję;
 - iii) galimybių priimti ir apsaugoti asmenis, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga būnant toje šalyje, didinimas, įskaitant veiksmingos prieglobsčio sistemos vystymą, arba
 - iv) trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės, neteisėtai gyvenančių valstybių narių teritorijoje, readmisijos rodiklių didinimą sudarant ir veiksmingai įgyvendinant readmisijos susitarimus;
- (e) trečiųjų šalių įsipareigojimų dėl perkėlimo į ES mastą ir turinį.

5 straipsnis **Tinkamumo kriterijai**

Toliau nurodyti trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės patenka į Sąjungos tikslinių perkėlimo į ES programų, nustatytų pagal 8 straipsnį, taikymo sritį:

- (a)
- i) trečiųjų šalių piliečiai, kurie dėl visiškai pagrįstos persekiojimo dėl rasės, religijos, pilietybės, politinių įsitikinimų ar priklausymo tam tikrai socialinei grupei baimės yra ne pilietybės šalyje arba tos šalies dalyje, kurioje yra jų ankstesnė įprastinė gyvenamoji vieta, ir negali arba dėl tokios baimės nepageidauja naudotis tos šalies apsauga, arba asmenys be pilietybės, kurie dėl nurodytų priežasčių būdamas ne šalyje, kurioje yra jų ankstesnė įprastinė gyvenamoji vieta, arba tos šalies dalyje, kurioje yra jų ankstesnė įprastinė gyvenamoji vieta, negali arba dėl tokios baimės nepageidauja į ją grįžti arba joje būti, arba jei ši sąlyga netenkinama,
 - ii) trečiųjų šalių piliečiai, kurie yra ne pilietybės šalyje arba tos šalies dalyje, kurioje yra jų ankstesnė įprastinė gyvenamoji vieta, arba asmenys be pilietybės, kurie yra ne pilietybės šalyje arba tos šalies dalyje, kurioje yra jų ankstesnė įprastinė gyvenamoji vieta, ir apie kuriuos galima pagrįstai manyti, kad, jei jie būtų grąžinti į savo kilmės šalį arba joje būtų, jiems kiltų realus pavojus patirti didelę žalą, arba kurie negali arba dėl tokio pavojaus nepageidauja naudotis tos šalies apsauga;
- (b) trečiųjų šalių piliečiai ir asmenys be pilietybės, priklausantys bent vienai iš toliau nurodytų kategorijų:
- i) pažeidžiami asmenys:
 - moterys ir mergaitės, kurioms gresia pavojus;
 - vaikai ir paaugliai, kuriems gresia pavojus, įskaitant nelydimus vaikus;
 - smurtą ir (arba) kankinimus, bet kita ko, dėl lyties, išgyvenę asmenys;
 - asmenys, turintys teisinės ir (arba) fizinės apsaugos poreikių;
 - asmenys, turintys specialių medicininių poreikių arba negalių, arba
 - socialiai ir ekonomiškai pažeidžiami asmenys;
 - ii) trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės arba Sąjungos piliečių, teisėtai gyvenančių valstybėje narėje, šeimos nariai:

- sutuoktinis arba su juo pastovius santykius palaikantis nesantuokinis partneris tais atvejais, kai pagal atitinkamos valstybės narės teisę ar praktiką nesantuokinės poros jos teisės aktais dėl trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės prilyginamos santuokinėms poroms,
 - pirmoje įtraukoje nurodytų porų arba trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės nesusituokę nepilnamečiai vaikai, nepaisant to, ar jie yra santuokiniai, ar nesantuokiniai, ar įvaikinti, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje;
 - tėvas, motina ar kitas suaugęs asmuo, atsakingas už nesusituokusį nepilnametį, kuris turėtų būti perkeltas į ES, pagal valstybės narės, kurioje suaugęs asmuo yra, teisę arba praktiką
 - trečiosios šalies piliečių arba asmenų be pilietybės asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES, brolis (-iai) arba sesuo (-erys);
 - trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kurie turėtų būti perkelti į ES ir kurie priklauso nuo savo vaikų arba tėvų pagalbos dėl nėštumo, naujagimio, sunkios ligos, didelės negalios arba senyvo amžiaus, jeigu šeimos ryšiai egzistavo kilmės šalyje, jeigu vaikas arba tėvas ir (arba) motina sugeba pasirūpinti priklausomu asmeniu ir jeigu atitinkami asmenys savo pageidavimą išreiškė raštu;
- (c) trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kuriems taikomas 1951 m. Ženevos konvencijos 1 straipsnio D skirsnis, susijęs su apsauga ar parama, kurią teikia Jungtinių Tautų organai arba agentūros, išskyrus Jungtinių Tautų vyriausiąjį pabėgėlių reikalų komisarą (JTVPK);
- (d) trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kuriuos šalies, kurioje jie yra arba apsigyveno, kompetentingos institucijos yra pripažinusios, kad jie turi teises ir pareigas, kurios siejamos su tos šalies pilietybės turėjimu, arba joms prilygstančias teises ir pareigas.

Valstybės narės užtikrina galimybę išsaugoti b punkto ii papunktyje nurodytų asmenų šeimos vientisumą.

6 straipsnis

Atmetimo priežastys

1. Toliau nurodyti trečiųjų šalių piliečiai arba pilietybės neturintys asmenys neįtraukiami į Sąjungos tikslinių perkėlimo į ES programų, nustatytų pagal 8 straipsnį, taikymo sritį:
 - (a) asmenys, dėl kurių yra pagrįstų priežasčių manyti, kad:
 - i) jie padarė nusikaltimą taikai, karo nusikaltimą arba nusikaltimą žmoniškumui, kaip apibrėžta tarptautiniuose dokumentuose, į kuriuos įtrauktos nuostatos dėl tokių nusikaltimų;
 - ii) jie padarė sunkų nusikaltimą;
 - iii) jie buvo pripažinti kaltais dėl Jungtinių Tautų tikslams ir principams prieštaraujančių veiksmų, nurodytų Jungtinių Tautų Chartijos preambulėje ir 1 bei 2 straipsniuose;
 - (b) asmenys, dėl kurių yra pagrįstų priežasčių manyti, kad jie kelia pavojų perkėlimo bylą nagrinėjančios valstybės narės visuomenei, viešajai tvarkai,

saugumui, visuomenės sveikatai arba tarptautiniams santykiams, be kita ko, kai antroji valstybė narė paprašė perkėlimo bylą nagrinėjančios valstybės narės per nagrinėjimą konsultuotis su ta antrąja valstybe narė dėl konkrečių trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės arba konkrečių trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės kategorijų, dėl kurių antroji valstybė narė, remdamasi šiomis priežastimis, pareiškė prieštaravimą dėl jų perkėlimo į ES;

- (c) asmenys, dėl kurių Šengeno informacinėje sistemoje arba valstybės narės nacionalinės duomenų bazėje paskelbtas perspėjimas dėl draudimo atvykti;
- (d) asmenys, kurie per pastaruosius penkerius metus iki perkėlimo neteisėtai atvyko arba bandė neteisėtai atvykti į valstybių narių teritoriją;
- (e) asmenys, kuriuos jau yra perkėlus kita valstybė narė, įgyvendindama šį reglamentą, 2015 m. liepos 20 d. Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų susitikimo išvadas 11097/15, 2016 m. kovo 18 d. ES ir Turkijos pareiškimą, 2015 m. gruodžio 15 d. Komisijos rekomendaciją C(2015) 9490 arba nacionalinę perkėlimo į ES programą, ir
- (f) asmenys, kuriuos per pastaruosius penkerius metus iki perkėlimo į ES valstybės narės yra atsisakiusios perkelti pagal šią dalį.

Šios dalies a punktas taikomas asmenims, kurstantiems joje nurodytus nusikaltimus ar veiksmus arba kitaip dalyvaujantiems juos vykdant.

2. Trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės gali būti netaikomos Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos, nustatytos pagal 8 straipsnį, kai *prima facie* taikoma viena iš 1 dalies a arba b punktuose nurodytų atmetimo priežasčių.

7 straipsnis

Sąjungos metinis perkėlimo į ES planas

1. Remdamasi Komisijos pasiūlymu, Taryba priima Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą metais, einančiais prieš metus, kuriais jis turėtų būti įgyvendintas.
2. Sąjungos metiniame perkėlimo į ES plane nurodoma:
 - (a) didžiausias bendras asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES, skaičius;
 - (b) informacija apie valstybių narių dalyvavimą vykdant Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą ir tai, kiek asmenų iš bendro asmenų, kurie turėtų būti perkelti, skaičiaus jos perkels;
 - (c) bendrieji geografiniai prioritetai.

8 straipsnis

Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos, atitinkančios pagal 7 straipsnį priimtą Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.
2. Sąjungos tikslinėje perkėlimo į ES programoje nurodomi bent šie dalykai:
 - (a) išsamus Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos pagrindimas;

- (b) tikslus asmenų, kurie turėtų būti perkelti į ES, skaičius iš didžiausio bendro skaičiaus, nustatyto Sąjungos metiniame perkėlimo į ES plane, numatyta 7 straipsnio 2 dalies a punkte, ir informacija apie valstybių narių dalyvavimą tikslinėje Sąjungos lygmens perkėlimo į ES programoje;
- (c) regionai arba trečiosios šalys, iš kurių turėtų būti vykdomas perkėlimas į ES, kaip nurodyta 4 straipsnyje;
- (d) kai reikia, valstybių narių vietos susitarimai dėl veiksmų koordinavimo ir praktinio bendradarbiavimo, padedant [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūrai] pagal 12 straipsnio 3 dalį, ir su trečiosiomis šalimis, JTVPK arba kitais partneriais;
- (e) konkrečios trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės grupės arba grupių, kurioms taikoma Sąjungos tikslinė perkėlimo į ES programa, aprašymas;
- (f) tai, ar taikoma 10 straipsnyje nurodyta įprasta procedūra, ar 11 straipsnyje nurodyta paspartinta procedūra, kai reikia, nurodant, kaip bus atliekamas trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės tapatybės nustatymas ir vertinimas, ir koks sprendimų dėl perkėlimo į ES priėmimo terminas;
- (g) Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos įsigaliojimo data ir trukmė.

9 straipsnis **Sutikimas**

10 ir 11 straipsniuose išdėstytos perkėlimo į ES procedūros taikomos trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, kurie sutiko būti perkelti ir vėliau neatsiėmė savo sutikimo, taip pat neatsisakė persikelti į konkrečią valstybę narę.

10 straipsnis **Įprasta procedūra**

1. Įgyvendindamos Sąjungos tikslinę perkėlimo į ES programą valstybės narės nustato trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės ir įvertina, ar šie trečiųjų šalių piliečiai ar asmenys be pilietybės patenka į Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos taikymo sritį.

Valstybės narės, *inter alia*, pirmenybę gali teikti trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės, turintiems:

- (a) šeimių ryšių su trečiųjų šalių piliečiais ar asmenimis be pilietybės arba Sąjungos piliečiais, teisėtai gyvenančiais valstybėje narėje;
- (b) socialinių arba kultūrinių ryšių ar kitų ypatybių, galinčių palengvinti integraciją programoje dalyvaujančioje valstybėje narėje, jei tai nesukelia jokios diskriminacijos dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių savybių, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar bet kokių kitų pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus arba lytinės orientacijos, neapribojant galimybės taikyti skirtingas sąlygas, būtinas atliekant pirmoje pastraipoje nurodytą vertinimą;
- (c) konkrečių apsaugos poreikių arba pažeidžiamumą.

2. Nustačiusios trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės, valstybės narės užregistruoja toliau nurodytą informaciją apie asmenis, kuriems ketina taikyti perkėlimo į ES procedūrą:

- (a) vardą, pavardę, gimimo datą, lytį, pilietybę ir kitus asmens duomenis;
- (b) kiekvieno ne jaunesnio kaip šešerių metų trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės visų pirštų atspaudus ir veido atvaizdą;
- (c) trečiosios šalies piliečio bet kokio tapatybės arba kelionės dokumento rūšį ir pavadinimą ir
- (d) registracijos datą, vietą ir registraciją atlikusios institucijos pavadinimą.

Registruojant taip pat gali būti renkami papildomi duomenys, reikalingi 3 ir 4 dalims įgyvendinti.

3. Valstybės narės įvertina, ar 2 dalyje nurodyti trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės atitinka 5 straipsnyje išdėstytus tinkamumo kriterijus, ir ar jiems nėra taikomos 6 straipsnio 1 dalyje nurodytos atmetimo priežastys.

Valstybės narės tą vertinimą atlieka, remdamosi dokumentiniais įrodymais, be kita ko, kai taikoma, JTVPK informacija, apie tai, ar trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės gali būti laikomi pabėgėliais, arba remdamosi asmeniniu pokalbiu, arba abiejų tipų informaciją.

4. Valstybės narė, remdamosi 3 dalyje nurodytu vertinimu, priima sprendimą dėl trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės perkėlimo į ES kuo greičiau ir ne vėliau kaip per aštuonis mėnesius nuo jų užregistravimo. Esant sudėtingoms faktinėms ar teisinėms aplinkybėms valstybės narės gali pratęsti tą aštuonių mėnesių terminą ne daugiau kaip keturiais mėnesiais.

5. Valstybės narės saugo 2–4 dalyse nurodytus duomenis penkerius metus nuo perkėlimo į ES datos.

Pasibaigus tam laikotarpiui, valstybės narės duomenis ištrina. Valstybės narės ištrina duomenis, susijusius su asmeniu, įgijusiu bet kurios valstybės narės pilietybę prieš pasibaigiant tam laikotarpiui, kai tik sužino, kad atitinkamas asmuo įgijo tokią pilietybę.

6. Kai priimamas neigiamas sprendimas, atitinkamas asmuo į ES neperkeliamas.

7. Kai priimamas teigiamas sprendimas, valstybė narė:

- (a) suteikia pabėgėlio statusą, kai trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės tenkina pabėgėlio arba papildomos apsaugos statuso suteikimo sąlygas, kai trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės gali gauti papildomą apsaugą. Valstybė narė praneša trečiosios šalies piliečiui arba asmeniui be pilietybės apie tą sprendimą. Sprendimas suteikti pabėgėlio statusą arba papildomos apsaugos statusą turi tokį patį poveikį kaip ir sprendimas suteikti pabėgėlio statusą arba papildomos apsaugos statusą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX [Priskyrimo reglamentas] 13 ir 19 straipsniuose, kai tik atitinkamas asmuo atvyksta į valstybės narės teritoriją;
- (b) pasiūlo pasirūpinti kelione, įskaitant sveikatos patikrinimą, ar asmuo gali keliauti, ir pasiūlo suteikti nemokamą pervežimą į savo teritoriją, ir toks pasiūlymas prireikus apima išvykimo procedūrų palengvinimą trečiojoje šalyje, iš kurios priimamas trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės;
- (c) pasiūlo trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės supažindinimo prieš išvykimą programą, kuri gali apimti informaciją apie jų teises ir pareigas,

kalbų pamokas ir informaciją apie valstybių narių socialinę, kultūrinę ir politinę sistemą.

8. Siekdamos taikyti įprastą procedūrą, valstybės narės, prieš nustatydamos trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės, gali paprašyti JTVPK arba, kai taikoma, [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros] ar atitinkamų tarptautinių institucijų nurodyti joms trečiųjų šalių piliečius arba asmenis be pilietybės, kurių atžvilgiu šios institucijos išsamiai įvertino:

- (a) ar jie patenka į Sąjungos tikslinės perkėlimo į ES programos taikymo sritį, ir
- (b) ar jie priklauso vienai iš 5 straipsnio b punkto i papunktyje nurodytų pažeidžiamų asmenų kategorijų.

Valstybės narės taip pat gali paprašyti JTVPK išsamiai įvertinti, ar trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės, kuriuos joms nurodė JTVPK, gali būti laikomi pabėgėliais pagal 1951 m. Ženevos konvencijos 1 straipsnį.

Valstybės narės taip pat gali prašyti, kad būtų atsižvelgta, *inter alia*, į 1 dalies a–c punktuose nustatytus kriterijus.

9. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 14 straipsnyje išdėstytą procedūrą, kad būtų papildytos 1–4 dalių nuostatos, siekiant prireikus pritaikyti perkėlimo į ES procedūrą pagal trečiosios šalies, iš kurios perkeliamas asmuo, aplinkybes.

11 straipsnis

Paspartinta procedūra

Kai Komisijos įgyvendinimo akte, kuriuo priimama Sąjungos tikslinė perkėlimo į ES programa, numatyta paspartinta procedūra, nukrypdomos nuo 10 straipsnio, valstybės narės:

- (1) nevertina, ar trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės atitinka 5 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytus reikalavimus;
- (2) neprašo JTVPK įvertinti, ar trečiųjų šalių piliečiai arba asmenys be pilietybės gali būti laikomi pabėgėliais pagal 1951 m. Ženevos konvencijos 1 straipsnį;
- (3) sprendimą dėl perkėlimo į ES priima kuo greičiau ir ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo trečiosios šalies piliečio užregistravimo, nurodyto 10 straipsnio 2 dalyje; esant sudėtingoms faktinėms ar teisinėms aplinkybėms valstybės narės gali pratęsti tą keturių mėnesių terminą ne daugiau kaip dviem mėnesiais;
- (4) suteikia atitinkamiems trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės papildomos apsaugos statusą.

Pagal 4 dalį suteiktas papildomos apsaugos statusas laikomasi nustojusiu galioti, kai priimamas galutinis sprendimas dėl to statuso gavėjo tarptautinės apsaugos prašymo.

12 straipsnis

Operacinis bendradarbiavimas

1. Siekdamos palengvinti Sąjungos tikslinių perkėlimo į ES programų įgyvendinimą, valstybės narės paskiria nacionalinius kontaktinius centrus ir gali nuspręsti trečiosiose šalyse paskirti ryšių palaikymo pareigūnus.

2. [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra] gali pagal [Reglamentą (ES) Nr. XXX/XXX (ES Prieglobsčio agentūros reglamentas)³⁹] paremti valstybės nares, be kita ko, koordinuoti jų tarpusavio techninį bendradarbiavimą, padėti įgyvendinti Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas ir palengvinti dalijimąsi infrastruktūra.
3. Siekiant įgyvendinti Sąjungos tikslines perkėlimo į ES programas ir visų pirma vykdyti supažindinimo prieš išvykimą programas, atlikti sveikatos patikrinimą, ar asmuo gali keliauti, pasirūpinti kelione ir kitais praktiniais dalykais, valstybės narės gali padėti partneriai pagal vietos susitarimus dėl veiksmų koordinavimo ir praktinio bendradarbiavimo, sudarytus pagal 8 straipsnio 2 dalies d punktą, tikslinių perkėlimo į ES programų reikmėms.

13 straipsnis

Perkėlimo į ES aukšto lygio komitetas

1. Sukuriamas Perkėlimo į ES komitetas, kurį sudaro Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos, Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybių narių atstovai. Gali būti pakviesti dalyvauti [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros], JTVPK ir TMO atstovai. Islandijos, Lichtenšteino, Norvegijos ir Šveicarijos atstovai kviečiami dalyvauti Perkėlimo į ES aukšto lygio komiteto posėdžiuose, jei šios šalys nurodė ketinimą prisidėti prie Sąjungos metinio perkėlimo į ES plano įgyvendinimo.
2. Perkėlimo į ES aukšto lygio komitetui pirmininkauja Komisija. Jis posėdžiauja pagal poreikį Komisijos kvietimu arba valstybės narės prašymu bent kartą per metus.
3. Komisija konsultuojasi su Perkėlimo į ES aukšto lygio komitetu dėl klausimų, susijusių su Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos įgyvendinimu.

14 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 10 straipsnio 9 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 10 straipsnio 9 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais⁴⁰.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

³⁹ OL L [...], [...], p. [...].

⁴⁰ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

6. Pagal 10 straipsnio 9 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

15 straipsnis
Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

16 straipsnis
Asociacija su Islandija, Lichtenšteinu, Norvegija ir Šveicarija

Islandija, Lichtenšteinas, Norvegija ir Šveicarija kviečiamos prisijungti įgyvendinant Sąjungos metinį perkėlimo į ES planą. Palaikant šią asociaciją tinkamai atsižvelgiama į pagrindines šio reglamento nuostatas, ypač susijusias su perkėlimo į ES procedūra ir į ES perkeltų asmenų teisėmis ir pareigomis.

17 straipsnis
Reglamento (ES) Nr. 516/2014 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 516/2014 iš dalies keičiamas taip:

- (1) 1 straipsnio 2 dalies d punktas išbraukiamas.
- (2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - (a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) perkėlimas į Europos Sąjungą – trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, priėmimas į vienos iš valstybių narių teritoriją iš trečiosios šalies, į kurią arba kurioje jie buvo priversti persikelti, siekiant suteikti jiems tarptautinę apsaugą“;
 - (b) įterpiami šie aa ir ab punktai:

„aa) Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema – Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema, sukurta pagal [Reglamentą (ES) Nr. XXX/XXX (Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemos reglamentas)];

ab) Sąjungos tikslinė perkėlimo į ES programa – Sąjungos tikslinė perkėlimo į ES programa, sukurta pagal [Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX (Perkėlimo į Sąjungą sistemos reglamentas)] 15 straipsnio 2 dalį.“
- (3) 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistemai skirti ištekliai

 1. Be asignavimų, apskaičiuotų pagal 15 straipsnio 1 dalies a punktą, valstybės narės pagal Sąjungos tikslinę perkėlimo į ES programą už kiekvieną perkeltą asmenį gauna vienkartinę 10 000 eurų išmoką.

2. 1 dalyje nurodyta vienkartinė išmoka skiriama valstybėms narėms atskirais finansavimo sprendimais, kuriais Reglamento (ES) Nr. 514/2014 14 straipsnyje nustatyta tvarka patvirtinamos jų patikslintos nacionalinės programos.
3. Kiekviena valstybė narė, kuriai skiriama 1 dalyje nurodyta vienkartinė išmoka, savo metinėse sąskaitose, numatytose Reglamento (ES) Nr. 514/2014 39 straipsnyje, nurodo asmenų, už kuriuos gali būti skiriama suma, skaičių. Šios sumos negalima perkelti kitiems pagal nacionalinę programą vykdomiems veiksams, nebent tai aiškiai patvirtina Komisija patikslintoje nacionalinėje programoje.
4. Valstybės narės saugo reikiamą informaciją, kad būtų galima tinkamai nustatyti į Sąjungą perkeltų asmenų tapatybę ir jų perkėlimo datą.
5. Asignavimams, skirtiems iki [Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX (Perkėlimo į Sąjungą sistemos reglamentas) įsigaliojimo data], poveikis nedaromas.“
- (4) Terminas „Sąjungos programa dėl perkėlimo į Europos Sąjungą“ pakeičiamas terminu „Sąjungos lygmens perkėlimo į ES sistema“.
- (5) III priedas išbraukiamas.

18 straipsnis
Vertinimas ir peržiūra

1. Iki 2018 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo valstybėse narėse ataskaitą.
2. Valstybės narės Komisijai ir [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūrai] pateikia 1 dalyje nurodytai ataskaitai parengti reikiamą informaciją, kartu su informacija, pateikiama [Europos Sąjungos prieglobsčio agentūrai] apie kas savaitę faktiškai į ES perkeltų trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės skaičių, kaip nurodyta [Reglamento (ES) Nr. XXX/XXX (Dublino reglamentas)] 22 straipsnio 3 dalyje
3. Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos pasiūlymu ir atsižvelgdami į 1 dalyje nurodytą ataskaitą, peržiūri šį reglamentą iki 2020 m. birželio 30 d.

19 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja [...] dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse pagal Sutartis.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas